

OSALLISUUS TAIVAASTA

Mitä meille jumalanpalveluksessa lahjoitetaan?

John Kleinig

Tämän vihkon ovat lahjoittaneet:

LUTHERAN HERITAGE FOUNDATION

51474 Romeo Plank Road
Macomb, MI 48042
USA

www.lhfmissions.org

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖ

PL 127
00101 Helsinki

www.luthersaatio.com

Artikkelin *Worship and full assurance of faith* on kirjoittanut prof. John Kleinig.

Kannen kuva Jan van Eyck (1390-1441).

Käännös: Maria Laulumaa

Myllypaino, Leväsjoki 2003

OSALLISUUS TAIVAASTA

Mitä meille jumalanpalveluksessa lahjoitetaan?

Pääsy kielletty! Vain henkilökunnalle! Ei ulkopuolisille! Rajoitettu sisäänpääsy! Törmäämme tällaisiin huomautuksiin kaikkialla: tietokoneissa, asiakirjoissa, rakennuksissa ja työmailla. Ne muistuttavat meitä siitä, ettei meillä aina ole pääsyä kaikkiin paikkoihin. Jonnekin pääsemisessä on usein kyse ennemminkin etuoikeudesta kuin oikeudesta.

Sama soveltuu myös useimpiin ihmisiin. Vain vaimoni voi lähestyä minua aviomiehenään, vain lapseni voivat lähestyä minua isänään ja vain oppilaani voivat lähestyä minua opettajanaan. Ihmisten luo pääseminen on aina rajoitettua. Itse asiassa kellään ei koskaan ole vapaata pääsyä toisen ihmisen luo. Se on aina erikseen myönnetty etuoikeus, jota ei koskaan voi pitää itsestään selvänä.

Hebrealaiskirje kertoo sen ihmeellisen seikan, että meillä on rajoittamaton pääsy Jumalan luokse.

Maallisessa kielenkäytössä jakeissa:

*Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen,
että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon,
avuksemme oikeaan aikaan.*

(4:16; ks. myös 3:6) ja

*Meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen,
että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy
kaikkeinpyhimpään (10:19)*

käytetyllä ilmauksella tarkoitettiin vapaata puheoikeutta kreikkalaisen kaupunkivaltion julkisessa kokouksessa. Sillä viitattiin myös rohkeuteen julkisen puheen pitämisessä sekä luottamukseen lähestyttäessä julkisuuden henkilöä.

Hebrealaiskirje kuitenkin käyttää sitä teologisena ilmaisuna siitä Jumalan lahjasta, että meillä jumalanpalveluksessa on rajoittamaton pääsy hänen luokseen taivaan kaikkeinpyhimpään. Vanhan liiton aikana vain ylimmäisellä papilla oli rajoitettu pääsy Jumalan verhoottuun läsnäoloon ilmestysmajassa tai temppeleissä. Uuden liiton aikana puolestaan kaikilla kristityillä on rajoittamaton pääsy Jumalan läsnäoloon taivaan kaikkeinpyhimmässä. Se on meidän luovuttamaton perintömme, lahja ja etuoikeus, joka antaa jumalanpalvelukseemme varmuuden Jumalan läsnäolosta.

Hebr.12:18–24 näyttää meille väläyksen siitä, mistä tässä on kysymys. Vastakohtana Siinain vuorelle, jota lähestyviä Jumalan tuomio uhkasi, siinä kerrotaan etuoikeudestamme päästä osalliseksi Jumalan vapauttavasta tuomiosta, armahduksesta:

Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: “Kosketakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön”; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: “Minä olen peljästynyt ja vapisen”; vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlejoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

Kokoontuessamme Herran ehtoolliselle pääsemme osallisiksi seitsemästä ihmeellisestä salaisuudesta.

1. Osallisuus taivasten valtakunnasta

Jumalanpalveluksessa olemme samanaikaisesti kahdessa paikassa. Kokoonnumme seurakuntana maanpäällisessä jumalanpalveluspaikassa. Paikassa, jossa kuulemme Jumalan sanaa ja nautimme pyhän sakramentin, ei sinällään ole mitään kovin erikoista. Kuullessamme Jumalan sanaa ja vastaanottaessamme Kristuksen ruumiin ja veren pääsemme kuitenkin myös taivaalliseen Jerusalemiin, elävän Jumalan kaupunkiin, joka ei sijaitse täällä maan päällä vaikka me pääsemmekin sinne Kristuksen kautta jo täällä.

Muistanet, että Salomo rakennutti temppelinsä Jerusalemiin Sionin vuorelle. Siellä taivaan kaikkeinpyhin kohtasi tämän maailman kanssa. Vain ylimmäisellä papilla oli pääsy Jumalan läsnäoloon pyhäkköön. Me emme kuitenkaan kokoonnu sinne. Sen sijaan menemme kirkkoon ja samalla astumme elävän Jumalan kaupunkiin, jossa Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki asuvat. Tämä kaupunki on tässä maailmassa mutta ei tästä maailmasta. Tässä kaupungissa meillä on pääsy Jumalan taivaalliseen läsnäoloon. Uskon kautta Kristukseen ja hänen sanaansa astumme taivaalliseen maailmaan poistumatta tältä planeetalta. Tällä tavalla osallistumme taivaalliseen jumalanpalvelukseen.

2. Osallisuus enkelien kuorossa

Jumalanpalveluksessa ympärillämme ei ole ainoastaan muita ihmisiä, vaan meitä ympäröivät tuhannet ja taas tuhannet enkelit, joiden määrää emme pysty laskemaan. Enkelit ovat Jumalan tai-

vaallisia palvelijoita. Hebrealaiskirjeen kirjoittaja kutsuu heitä “palveleviksi hengiksi” (1:14). Heidän päätehtävänsä on toimittaa taivaallista jumalanpalvelusta. He kokoontuvat juhla kokouksiin ylistämään ja palvomaan ylösnoussutta Herraa Jeesusta. He kertovat meille Jumalan kunnian ja pyhydestä. Ja – mikä on hämmästyttävää – he kutsuvat meitäkin osallistumaan ylistykseen. Koska me enkelien tavoin olemme pyhiä, nousemme ylös ja laulamme niiden kanssa: “Kunnia Jumalalle korkeuksissa” ja “Pyhä, pyhä, pyhä”. Itse asiassa enkelit ovat meille eräänlainen hengellinen kuoro: he avustavat meitä ylistyksessämme. He auttavat meitä palvomaan ja kunnioittamaan Kolmiyhteistä Jumalaa. He jakavat kanssamme ihmetyksen Isän suomasta armosta ja ilon Pojan antamasta rauhasta. Kun ylennämme sydämemme ja henkemme Herran puoleen, enkelit ottavat meidät matkaansa ja sulauttavat laulumme omaan lauluunsa. Sen vuoksi liitymme enkeleihin, arkikienkeleihin ja kaikkiin taivaan joukkoihin, kun jumalanpalveluksessamme ylistämme ja palvomme elävää Jumalaa.

3. Osallisuus Kirkosta

Taivaallisessa Jerusalemissa olemme osa valtavaa, ylikuunnollista ja universaalista Kirkkoa, joka sulkee piiriinsä meidän seurakuntamme ja kaikki muut seurakunnat kaikkialla maailmassa, koska ne kaikki meidän laillamme kokoontuvat samassa paikassa, Kolmiyhteisen Jumalan läsnäolossa. Sen vuoksi emme koskaan koonnukaan jumalanpalvelukseen pienellä joukolla. Missä ja milloin kokoonnummekin Jeesuksen nimessä, tulemme yhteen kaikkien uskovien kanssa riippumatta siitä, kuinka kaukana me heistä ajallisesti tai maantieteellisesti olemme. Liitymme koko Kirkkoon, kun se kokoontuu Jumalan pyhässä läsnäolossa.

Taivaallisen Jerusalemin seurakunnan jäsenenä meillä on erityi-

nen asema. Toisaalta olemme taivaan kansalaisia ja Kolmiyhteinen Jumala on taivaallinen kuninkaamme. Omistamme kaikki taivaallisen kansalaisuuden oikeudet ja etuoikeudet hänen kuninkaallisessa kaupungissaan ja nautimme taivaallisesta elämästä jo täällä maan päällä.

Toisaalta meillä on Jumalan esikoispojan asema. Tämä on melkein liian hyvää ollakseen totta! Entisaikaan perheen ensimmäinen poika peri isänsä aseman ja omaisuuden. Koska Jeesus on Jumalan Poika ja Esikoinen, hän yksin on Jumalan perijä. Mutta kasteessa hän on ihmeellisesti ja anteliaasti jakanut asemansa kanssamme. Sen tähden jokaisella meistä on sama asema kuin Jeesuksella ja me kaikki perimme sen kaiken, mikä kuuluu Jeesukselle. Meidän ei kuitenkaan tarvitse odottaa kuolemaan asti päästäksemme käsiksi perintöömme. Tosiasiassa me jo nyt uskon kautta omistamme yhteisen hengellisen perintömme, joka – toisin kuin materiaalinen perintö – voidaan jakaa ja omistaa yhteisesti.

4. Osallisuus Jumalan armahduksesta

Taivaallisessa Jerusalemissa kohtaamme Jumalan taivaallisena tuomarina. Kokoontuessamme yhteen emme pääse pakoon hänen tuomiotaan. Tämä voi pelottaa pois jonkun jolla on huono omatunto. Tiedämme että emme ole sellaisia kuin pitäisi emmekä ole eläneet sillä tavalla kuin olisi pitänyt. Siksi enemmän kuin mitään muuta tässä elämässä pelkäämme Jumalan hylkäystuomiota. On riittävän ikävää, että joudumme Jumalan eteen tuomiopäivänä. Kuka meistä haluaisi kohdata Jumalan ennen kuin on pakko?

Mutta Jumala on läsnä jumalanpalveluksessamme aivan eri tarkoituksessa. Hän ei ole siellä paheksumassa, vähättelemässä tai torjumassa meitä arvottomina, hyödyttöminä tai vastenmielisinä. Ei,

vaan hän tulee vapauttaakseen meidät syyllisyyden taakasta ja päästääkseen meidät irti synnin kauheista seurauksista; hän tulee antaakseen meille anteeksi. Sen tähden meillä ei ole syytä pelätä hänen kohtaamistaan. Meidän ei tarvitse odottaa kuolemaamme asti huomataksemme, mikä asemamme suhteessa Jumalaan on. Voimme selvittää tilimme hänen kanssaan jo nyt niin ettei meidän tarvitse enää pelätä hänen tuomiotaan ja rangaistustaan. Voimme vastaanottaa Jumalan armahduksen ja anteeksiantamuksen nyt! Voimme olla varmoja pelastuksesta. Juuri nyt voimme olla varmoja hänen hyväksynnästään ja rakkaudestaan meitä kohtaan!

5. Osallisuus yhteydestä perille päässeiden pyhien kanssa

Me kristityt olemme ikään kuin kilpailijoita viestijuoksussa. Perille päässeet kristityt ovat juosseet kilpailussa ennen meitä. He ovat antaneet viestikapulan meille ja istuvat nyt stadionilla kannustamassa, kun me taitamme omaa kierrostamme kilparadalla. He odottavat meitä ja meidän jälkeemme tulevia kristittyjä päättämään kilpailun, jotta he yhdessä meidän kanssamme voisivat juhlia sitten kun kilpa on ohi. He ovat jo ylittäneet maaliviivan, mutta me olemme vielä radalla.

Vaikka perille päässeet kristityt kuoleman kautta ovat erossa meistä, ovat he hengellisesti Jeesuksen kautta yhteydessä meihin. Hän saattaa meidät yhteyteen heidän kanssaan ja heidät meidän kanssamme. Sen tähden voimme muistella edesmenneitä kristittyjä paremmin Herran pöydässä kuin hautausmaalla. He ympäröivät meitä, kuten Hebrealaiskirje sanoo, kuin “pilvi” (12:1) ja tukevat meitä näkymättömällä tavalla. Kun liitymme heihin ehtoollisella, he liittyvät meihin Kolmiyhteisen Jumalan ylistyksessä.

6. Osallisuus ylösnousesta Herrasta Jeesuksesta

Taivaallisen jumalanpalveluksen keskipiste on Herra Jeesus. Juuri hän ja vain hän saattaa meidät siitä osallisiksi. Ilman häntä pysymme sidottuina tähän maailmaan eikä meillä ole pääsyä taivasten valtakuntaan. Kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan Jeesus on rakentanut sillan sen ammottavan kuilun yli joka taivaan ja maan välillä on. Hän on nyt ylimmäinen pappimme ja välimiehemme taivaallisessa jumalanpalveluksessa. Hän liittää meidät enkeljoukkoihin, kristittyihin kaikkialla maailmassa, perille päässeisiin uskoviin sekä taivaalliseen Isäämme. Asemamme ainutlaatuisuus riippuu hänestä ja hänen työstään ylimmäisenä pappina.

Jeesus on perustanut uuden liiton meille asettamalla pyhän ehtoollisen, uuden jumalanpalveluksen, jossa hän antaa meille ruumiinsa ja verensä. Ehtoollisessa hän ojentuu meidän kuolevaisten puoleen ja liittää meidät erottamattomasti itseensä. Tämän sakramentin ympärille kiertyvässä jumalanpalveluksessa hän toimii ylimmäisenä pappinamme ja pääliturginamme. Hän ei ainoastaan tuo Isän Jumalan lahjoja vaan myös johtaa rukoustamme ja ylistystämme. Sen tähden voimme rohkeina lähestyä Isää Jumalaa hänen kauttaan ja yhdessä hänen kanssaan, ikään kuin olisimme hänen saappaissaan.

Jumalanpalveluksessa Jeesus tulee luoksemme, jotta me hänen kanssaan olisimme Isän läsnäolossa. Hän tuo taivaan maan päälle meitä varten ja vie meidät kuolevaiset ylös taivaalliseen jumalanpalvelukseen ollaksemme hänen ja kaikkien enkeleiden kanssa hänen taivaallisen Isänsä edessä. Hän jakaa meidän elämämme jotta me voimme jakaa hänen jumalallisen elämänsä Jumalan Poikana jo nyt tässä elämässä.

7. Osallisuus Kristuksen vereen – ja sen mukana kaikki

Yllättäen kristillisen jumalanpalveluksen ydin ei ole ylösnousseen Herran Jeesuksen läsnäolossa vaan hänen kalliin verensä lahja ehtoollisen sakramentissa, sillä vain hänen verensä kautta meillä on osallisuus taivaasta ja enkeleistä ja Kirkosta ja anteeksiantamuksesta ja perille päässeistä pyhistä ja itsestä Jeesuksesta.

Vanhassa liitossa ainoastaan papeilla oli lupa lähestyä Jumalaa ja toimittaa uhripalvelusta pyhäkössä. Ennen kuin he saivat uhrata, vihittiin heidät tähän tehtävään pirsrottamalla verta, joka puhdisti ja pyhitti heidät. Verta siveltiin oikean korvan lehteen, jotta he kuulisivat vain Jumalan pyhää sanaa sekä oikean käden peukaloon, jotta he saattoivat käsitellä Jumalan pyhiä esineitä, samoin kuin oikean jalan isoonvarpaaseen, jotta he saattoivat kävellä pyhällä maalla (2.Moos.29:19,20). Sitten veren ja voiteluöljyn sekoitusta pirskotettiin pappien ja heidän vaatteittensa päälle (2.Moos.29:21). Tällä tavalla Jumala jakoi pyhyytensä heidän kanssaan. Papit saivat sitten lähestyä Jumalaa, kunhan vain pysyivät puhtaina ja pyhinä.

Taivaallisessa Jerusalemissa voimme tehdä jotain mitä vanhan liiton pappi ei koskaan uskaltanut tehdä. Voimme lähestyä Isää Jumalaa taivaallisessa kaikkeinpyhimmässä ja palvella häntä sielillä yhdessä Jeesuksen kanssa. Jeesus ei ole pirskottanut verellään vain ruumistamme vaan myös sydämemme ja omantuntonne. Hämmästyksellemme hän antaa meille verensä juotavaksi pyhällä ehtoollisella. Ja tuo veri julistaa meille jotakin hyvää. Se ei vaadi kosta ja rangaistusta niin kuin veljensä murhaaman Abelin veri. Ei, vaan se julistaa armoa, anteeksiantamusta ja hyväksyntää. Antamalla meille hänen eläväksi tekevän verensä Jeesus puhdistaa meidät täydellisesti kaikista tekemistämme ja meitä kohtaan tehdyistä synneistä. Verensä kautta hän jakaa oman puhtautensa ja

pyhyytensä kanssamme. Hän tekee meistä yhtä pyhiä kuin hän itse on. Hänen verensä vihkii meidät pyhiksi papeiksi palvelemaan häntä yhdessä enkeleiden kanssa taivaan kaikkeinpyhimmissä. Sen tähden että meidät on vihmottu Jeesuksen verellä, voimme lähestyä Jumalaa rohkeasti ja pelottomasti. Voimme tuoda toiset ihmiset ja heidän tarpeensa taivaalliselle Isällemme, samoin kuin me itse salatulla tavalla tuomme hänet ja hänen siunauksensa ympärillämme oleville ihmisille päivittäisissä tehtävissämme.

Kaiken tämän pitäisi tehdä meidät rohkeiksi ja luottavaisiksi jumalanpalveluksessamme. Me saamme, kuten Hebr.10:19–22 sanoo, lähestyä Jumalaa täydessä uskon varmuudessa. Jeesus on ylimmäinen pappimme. Hän rukoilee puolestamme ja johtaa jumalanpalvelustamme. Ruumiimme on puhdistettu kastevedellä ja omatuntomme pyhitetty Jeesuksen verellä. Voimme sen tähden astua taivasten valtakuntaan Jeesuksen ruumiin ja veren kautta. Saamme lähestyä Isää Jumalaa luottavaisesti ilman epäilyksiä hyväksytyksi tulemisestamme. Saamme olla varmoja hänen armostaan.

“Nimensä mukaisesti tämä kirjanen liittää yhteen jumalanpalveluksen ja täyden uskon varmuuden. Tämä tapahtuu sekä luontevasti että tarkkanäköisesti, sekä kuvailevasti että miellyttävän selkeästi. Tällaisen uskon ja uskon varmuuden puute kirkossamme on huutava - eikä vähiten koskien jumalanpalveluselämää ja kaikkea, missä usko Raamatun sanaan saa konkreettiset muodot. Opetuksen deskriptiivisuus ei tee mahdolliseksi, vaan haastavaksi yhdistää sisältö ns. tieteellisen teologian kanssa. Alku- ja loppukappaleet kokoavat aiheen vastaansanomattomasti - ja kertovat mitkä aarteet meillä on Jeesuksessa ja Pyhässä Raamatussa. Tätä kautta jumalanpalvelus ja siihen osallistuminen voi muuttua näivettyneestä ja nuukahtaneesta iloiseksi varmuudeksi.” **pastori Vesa Kiertokari**

Artikkelin kirjoittaja **Dr. John Kleinig** toimii Vanhan testamentin professorina Australian luterilaisen kirkon pappisseminaarissa Adelaidessa.

Tämä vihko jatkaa Suomen Luther-säätiön **Aamutähti-sarjaa**, joka keskittyy uskonelämän peruskysymyksiin. Sarjaa toimittavat rovasti, teol.lis **Simo Kiviranta** ja pastori **Juhana Pohjola**.

Suomen Luther-säätiö
Aamutähti
Nro 27.

ISBN 952-5409-20-1